

Kateřina Frumarov, *Nullity and Other Defects of Administrative Decisions in the Czech Republic* (NiewaŹnoc i inne wady decyzji administracyjnych w Republice Czeskiej), „Baltic Journal of European Studies” 2015, vol. 5, iss. 2, s. 70–89, DOI: 10.1515/bjes-2015-0014.

Artykuł porusza doniosła problematyk proceduralną, a mianowicie zagadnienie decyzji administracyjnej stanowiącej w Republice Czeskiej jedną z głównych form realizacji zadan administracji publicznej. Mimo Źe ustawodawstwo czeskie przewidyje dla jej wydania spełnienia wielu wymagan dotyczących jej treści i formy, jednak naruszenia tych warunków prawnych w praktyce si zdarzają. W konsekwencji prowadz do wadliwej decyzji administracyjnej.

W prawie czeskim, dzieląc decyzje administracyjne wedlug ich wadliwości, rozrnna się: formalnie wadliwe decyzje administracyjne, merytorycznie bdne decyzje, bezprawne decyzje, a oprócz nich decyzje administracyjne nieistniejące. Główną uwagę autorka artykułu zwraca na niewaŹnoc decyzji, poniewaŹ tylko niewaŹnoc stanowi najbardziej powaŹn i nieusuwalną wad decyzji administracyjnej. Decyzje nieistniejące nie obowiązują z punktu widzenia prawa, nie mogą skutecznie wpyna na prawa i obowiązki ich odbiorców. Akty indywidualne nieistniejące, jako jedyna kategoria wadliwych aktów administracyjnych, stanowi wyjątek od zasady domniemania waŹnoci i poprawności aktów administracyjnych.

W artykule poruszona została takŹe problematyka srodkw prawnych podejmowanych dla naprawy wadliwych decyzji. Kolejnym istotnym zagadnieniem jest kwestia wyrządzenia szkody wadliwymi decyzjami administracyjnymi, w stosunku do których państwo zapewnia odszkodowanie na podstawie ustawy nr 82/1998 o odpowiedzialności za szkod wyrządzoną przez niezgodne z prawem decyzje organów administracji publicznej.

Autorka zwróciła uwagę na to, Źe ustawodawca bardzo długo nie przewidywa w czeskiej procedurze instytucji niewaŹnoci decyzji administracyjnej, jej przyczyn, a takŹe postępowania prowadzącego do usunięcia wadliwej decyzji z obrotu prawnego. Dopiero nowelizacje z 2003 i 2006 r. kodeksu postępowania

administracyjnego wypełniły tę lukę. Autorka zasadniczo pozytywnie oceniła zmiany czeskiej procedury administracyjnej, dostrzegając jednak również pewne braki w obowiązujących przepisach. Pierwszą istotną wadą jest to, że instytucja nieważności nadal nie została jednoznacznie zdefiniowana przez prawo. W tym aspekcie autorka proponuje rozwiązania inspirowane niemieckim ustawodawstwem. Czeska procedura administracyjna określa przyczyny nieważności, używając często niejasnych pojęć prawnych, które komplikują interpretację i stosowanie tej instytucji w praktyce. Czeski ustawodawca powinien czerpać, w ocenie autorki, dobre wzorce także z polskiego dorobku procedury administracyjnej.

W podsumowaniu autorka wskazuje, że podejmowanie problematyki wadliwych decyzji administracyjnych jest istotne, ponieważ reprezentują one całkowicie niepożądane zjawisko, co stanowi fundamentalny konflikt z podstawowymi zasadami tak zwanego „dobrego rządzenia”, które ma być swoistą usługą dla wszystkich obywateli świadczoną przez administrację publiczną.

Lucyna Staniszevska

DOI: 10.14746/spp.2017.1.17.9